

Charakter miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wg NSA

Kategoria: Architektura i Budownictwo

Opublikowano: poniedziałek, 22, luty 2021 15:26

Monika Małowiecka

Odsłony: 628

Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego ma charakter normatywny, a zatem powszechnie obowiązujący. Jest bowiem, w myśl art. 14 pkt 8 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym aktem prawa miejscowego. Według art. 87 ust. 2 Konstytucji RP, akty prawa miejscowego są źródłami powszechnie obowiązującego prawa Rzeczypospolitej Polskiej na obszarze działania organów, które je ustanowiły.

Wiążą zatem organy stosujące prawo. Ważność aktów prawa miejscowego, w tym miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, co do zasady, nie podlega kontroli w indywidualnej sprawie, lecz w specjalnych trybach przewidzianych przez przepisy prawa. Trybem kontroli miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego jest tryb przewidziany w art. 90, 94 bądź w art. 101 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym. Oznacza, że plan miejscowy ma moc wiążącą taką jak każdy inny akt normatywny i musi być respektowany, dopóki nie zostanie zmieniony.

Wyrok NSA z dnia 16 października 2020 r., sygn. akt: II OSK 729/18